

PEC (3) – On m'educo?

Hem definit la ciutat com un subjecte educador plural que suma les aportacions de les persones, col·lectius, entitats i institucions. Algunes d'aquestes aportacions tenen una clara intencionalitat educativa, altres són educatives perquè amb independència de la voluntat del seu emissor produeixen uns efectes que influeixen en els coneixements, habilitats i actituds vitals... dels seus receptors. Per això podem parlar de ciutat educadora, ja que tothom educa, encara que no en tingui consciència cabal.

Pels centres educatius l'activitat educadora forma part de la seva raó de ser, pel que fa a altres entitats, més els ciutadans i les ciutadanes en general l'activitat educativa deriva de la seva acció i de les seves manifestacions, tot i que els seus objectius principals no es trobin en el camp educatiu.

Moltes vegades no som conscients del pes que el conjunt de la ciutat té com a subjecte educador, però, en la mesura que ens en fem conscients, cal maldar perquè l'actuació educativa tingui el sentit més positiu. Perquè això sigui possible, cal que el major nombre de persones, entitats i institucions tinguin un projecte comú de ciutat que inclogui el desenvolupament col·lectiu i individual. Un cop concretat aquest projecte caldrà veure quines mesures educatives necessita per a la seva implementació i arribar a un compromís col·lectiu i solidari de tots els subjectes educatius actius per tal que, cada un segons les seves possibilitats i d'acord amb la seva naturalesa, aportï el que cal per a aconseguir el compromís adquirit. La formulació del **PEC (Projecte Educatiu de Ciutat)** és l'instrument que pot ajudar en tot aquest procés en tant que posa tota l'energia educativa a disposició del projecte comú. És una oportunitat que no es pot deixar passar.

Per això són necessaris espais de debat, seriosos, rigorosos, compromès i efectiu. Per aquesta raó l'Ajuntament ha de promoure una participació real i efectiva dels sectors suara esmentats de manera que quedi clar quin és el pes de la seva aportació, contràriament ens trobarem en un més dels diferents processos participatius frustrats que hi ha hagut a Manlleu des del primer Ajuntament democràtic. Ara bé, el que acabem de dir no s'improvisa, requereix temps, treball i, evidentment, concreció, evitant, però, aquelles distorsions que provoquen les presses de les administracions o la relaxació dels i de les participants.

Al mateix temps, els educadors i educadores, les entitats i els veïns i veïnes de Manlleu hauran de veure si se senten interpel·lats per aquest repte educatiu i quins esforços poden fer per a donar-hi resposta i abandonar el paper passiu i queixós que moltes vegades assumeixen les entitats i la ciutadania respecte les administracions.

Tothom sap que un Pla General d'Ordenació Urbana necessita importants recursos per a la seva confecció i pel seu desenvolupament. Un **PEC** que vulgui ser seriós i vulgui aconseguir objectius importants per a la seva ciutat, necessita un finançament adequat que contempli l'increment de càrrega laboral per a professionals actius de l'educació, que tingui en compte les necessitats

organitzatives, la planificació i la dinamització. Cal garantir, alhora, la viabilitat econòmica dels projectes que neixen en el **PEC**. No es pot confondre participació amb voluntariat, per més que no s'exclouen necessàriament, ni voluntariat amb voluntarisme.

L'educació és important. Doncs, som-hi plegats.

A Manlleu, tothom educa, a qualsevol indret.

Miquel Casanovas

Grup Impulsor PEC

Manlleu, abril de 2018